

Rama IX Art Museum Foundation

B-CAT-1-0151
GRC-0179-09-2542

19 ศิลปินชั้นเยี่ยม
Artist of Distinction

19 ศิลปินชั้นเยี่ยม Artists of Distinction

Rama IX Art Museum Foundation

การแสดงผลงานในวาระครบ 50 ปี ศิลปกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2492-2542
Art Exhibition on the Occasion of the 50th Year of
the National Exhibition of Art, 1949-1999

ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ
15 กันยายน - 8 ตุลาคม 2542

at Art Gallery, Wang Tha Phra, Silpakorn University
15 September - 8 October 1999

ความเป็นมาของโครงการ

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ปุชนียบุคคลในด้านศิลปะของชาติ ได้วางรากฐานทางการศึกษา ศิลปะและการจัดการด้านศิลปะสมัยใหม่ในประเทศไทย ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2477 เมื่อครั้งก่อตั้งโรงเรียน ประณีตศิลปกรรม เพื่ออบรมสั่งสอนช่างศิลป์ไทย ให้มีความรู้ในงานศิลปกรรมทั้งแนวตะวันตกและแนว ศิลปะไทย และนำไปใช้ในงานสร้างอนุสาวรีย์และงานศิลปกรรมในอาคารสถาปัตยกรรมต่าง ๆ การศึกษา ทางศิลปะได้พัฒนาต่อเนื่องมาจนมีการก่อตั้งมหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อสอนทางด้านศิลปะในระดับ อุดมศึกษาให้กว้างขวางขึ้น ในปี พ.ศ. 2486 ความสำคัญยิ่งในการริเริ่มกิจกรรมในงานศิลปกรรมอีกประการ ก็คือ การจัดการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2492 โดยกรมศิลปากร เป็นผู้ดำเนินการจัดการแสดง ในช่วงนั้น มหาวิทยาลัยศิลปากร สังกัดอยู่ในกรมศิลปากร ได้ร่วมมือกัน ในการจัดการแสดง

ต่อมาภายหลัง เมื่อมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้เปลี่ยนสังกัดไปอยู่สำนักนายกรัฐมนตรี และทบวง มหาวิทยาลัยแล้ว คณะกรรมการซึ่งเป็นคณาจารย์และบุคลากรในมหาวิทยาลัย ก็เป็นผู้ดำเนินการหลัก โดยได้รับความร่วมมือจากกรมศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเพาะช่าง และสถาบันที่เกี่ยวข้องทางศิลปะที่สำคัญในประเทศไทย

ในการจัดประเภทของศิลปกรรมแห่งชาตินั้น มีการจัดแบ่งประเภทผลงานการประกวดออกเป็น หลายประเภท และมีการเปลี่ยนแปลงหลายครั้ง ประเภทของผลงานที่มีอยู่ในระยะแรก ๆ ตั้งแต่ครั้งที่ 1-14 ก็คือ จิตรกรรม ประติมากรรม ศิลปะประยุกต์ มัณฑนศิลป์ ภาพโฆษณา ภาพเอนกรงค์ ศิลปะตกแต่ง ภาพพิมพ์ วาดเส้น และศิลปะเด็ก ซึ่งการจัดแบ่งประเภทจะเปลี่ยนแปลงไปมาอยู่หลายครั้ง สาเหตุหนึ่ง คาดว่าเพื่อเป็นการกระตุ้นผู้ที่ทำงานในแต่ละประเภทวิชาเหมือนกับที่มีการประกวด ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี และผู้ร่วมจัดการประกวด จึงกำหนดประเภทการประกวดขึ้นในแนวทางนี้ เพื่อให้กำลังใจ และ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สร้างผลงานมีความมานะพยายาม ครั้นต่อมาภายหลังใน พ.ศ. 2507 การแสดง ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 15 ได้จัดแบ่งประเภทออกมาชัดเจนขึ้นเป็น จิตรกรรม ประติมากรรม และ ภาพพิมพ์ และมาปรับเปลี่ยนอีกครั้งในครั้งที่ 27 ให้เพิ่มประเภทสื่อประสม (Mixed Media) เพื่อให้ ศิลปินมีอิสระในการเลือกใช้สื่อมากขึ้นและเท่าเทียมกับการเปิดโอกาสให้แก่ศิลปินที่ทำงานในลักษณะที่ แตกต่างออกไปจากศิลปะ 3 ประเภทเดิม ได้มีหนทางในการนำเสนอผลงาน จากนั้นในครั้งที่ 30 ก็ กลับมาใช้แบบเดิม มี 3 ประเภท คือ จิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ และในครั้งที่ 37 พ.ศ. 2534 ได้จัดให้มี 4 ประเภทอีกครั้ง คือ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และสื่อประสม และใช้การ แบ่งประเภทผลงานประกวดดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบัน

ผู้ชนะการประกวดในระยะแรกจะได้รับเกียรติคุณ โดยได้รับเหรียญรางวัล ต่อมาภายหลังได้มีการ เปลี่ยนแปลงให้ผู้ชนะการประกวดได้รับเงินรางวัลพร้อมกับเหรียญรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นรางวัล เกียรติคุณอันดับ 1 เหรียญทอง รางวัลเกียรติคุณอันดับ 2 เหรียญเงิน รางวัลเกียรติคุณอันดับ 3 เหรียญทองแดง และศิลปินที่ได้รับเหรียญทองครบ 3 ครั้ง หรือได้รับเหรียญทอง 2 ครั้งกับเหรียญเงิน 2 ครั้งในประเภทเดียวกัน จะได้รับเกียรติยกย่องเป็น ศิลปินชั้นเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจและเป็นการ ยกย่องศิลปินและวงการศิลปะให้ก้าวสู่มาตรฐาน และควรมีเกียรติคุณในงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ

ศิลปกรรมแห่งชาติดำเนินการต่อเนื่องมา และมีศิลปินทั้งที่สำเร็จการศึกษามาจากสถาบันต่าง ๆ หรือศิลปินอิสระที่สร้างสรรค์ผลงานอยู่เป็นอาชีพประจำ ส่งผลงานเข้าร่วมมาตลอด การตัดสินการ ประกวดดำเนินโดยคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ศิลปิน นักวิชาการทางศิลปะ และผู้รอบรู้ในงานศิลปะ ช่วยกันพิจารณาตัดสิน

ในปี พ.ศ. 2505 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดการแสดงศิลปกรรม แห่งชาติ ครั้งที่ 13 และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานภาพฝีพระหัตถ์เข้าร่วมในการแสดงศิลปกรรม แห่งชาติ ครั้งที่ 14 มาจนถึงปัจจุบัน และจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 22 เป็นต้นมา พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้แทนพระองค์เป็นประธานในพิธีเปิดการแสดง จนกระทั่งปัจจุบัน

การแสดงศิลปกรรมของ 19 ศิลปินชั้นเยี่ยมครั้งนี้ เป็นการจัดงานเพื่อร่วมฉลองในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระชนมพรรษาครบ 72 พรรษา แล้วนั้น และถือเป็นวาระสำคัญของ ศิลปกรรมแห่งชาติที่มีอายุครบ 50 ปี ซึ่งกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. 2492 - 2542 อันเป็นการรำลึกถึง ศาสตราจารย์ ศิลป์ พีระศรี ผู้ให้กำเนิดศิลปกรรมแห่งชาติ และหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรได้ถือเอาวันศิลป์ พีระศรี วันที่ 15 กันยายน 2542 ซึ่งเป็นวันเกิดของท่าน เป็นวันเปิดนิทรรศการครั้งนี้

การจัดการแสดงครั้งนี้ นับเป็นเกียรติแก่ศิลปินและหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ ฯพณฯ นาย ทุน เกียติคุณ ฯพณฯรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธีเปิด และการแสดงผลงานทั้งหมดของศิลปินทั้ง 19 คน ซึ่งมีทั้งผลงานในอดีตและผลงานที่สร้างสรรค์ต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน (สำหรับศิลปินที่ยังมีชีวิตอยู่) ย่อม เป็นข้อมูลที่สื่อให้เห็นได้ถึงการพัฒนาในทางศิลปะสมัยใหม่ของไทยมาจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งการได้เห็นถึง การพัฒนาทางด้านแนวความคิด การสร้างสรรค์ ในผลงานศิลปกรรมของศิลปินไทยที่ได้รับการยกย่องให้ เป็น "ศิลปินชั้นเยี่ยม"

กิจกรรมครั้งนี้เกิดขึ้นโดยความร่วมมือขององค์กรของรัฐและเอกชน ดังนี้ คือ มหาวิทยาลัย ศิลปากร กรมศิลปากร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ สำนักโบราณคดี และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ศิลป์ พีระศรี อนุสรณ์ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย บริษัท โตชิบา ประเทศไทย และทายาทของศิลปิน รวมทั้งคณาจารย์ นักวิชาการ และบุคคลต่าง ๆ อีกหลายท่าน ดังปรากฏนาม อยู่ในรายงานคณะกรรมการดำเนินการ ซึ่งหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ขอขอบคุณในความร่วมมือ ทั้งการสืบค้นข้อมูล และบทความวิเคราะห์ผลงานและการสร้างสรรค์ของ 19 ศิลปินชั้นเยี่ยม อันจะเป็น แนวทางและข้อมูลทางวิชาการแก่วงการศิลปะและการศึกษาศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทยสืบไป

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิโชค มุกตามณี
ผู้อำนวยการหอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

5 Decade of The National Exhibition of Art

Presenting works of art to the public during the time when Professor Silpa Bhirasri taught his art lessons at the Art School began with organizing the students' art exhibition at the Constitution Fair. The project was launched in 1938, when the government headed by Field Marshal Pibulsongkram had the policy of promoting national culture and encouraging the public's nationalistic awareness.

Upon Professor Silpa Bhirasri's suggestion, the Fine Arts Department initiated the National Exhibition of Art in 1949. The purpose was to promote national development and progress in art and to encourage public appreciation and understanding of modern art. Since its inception prominent artists of various branches have participated in the National Exhibition of Art. The initiative can be regarded as a crucial pioneering project that has continued to the present time.

The organization of the 1st - 4th National Exhibition of Art was a joint Fine Arts Department-Silpakorn University collaboration. This was because the University was still under the Department's jurisdiction. Beginning with the 15th National Exhibition of Art, when the University was transferred from the Fine Arts Department to the Prime Minister's Office (and finally to the Ministry of University Affairs), the project has been the sole responsibility of Silpakorn University.

Various types of categories were introduced to account for the wide range of works submitted for the National Exhibition of Art. During the 1st-14th events many types could be identified as: painting, sculpture, applied arts, children's art, decorative arts, commercial/advertising art, monochrome, ornamental art, graphic arts, and drawing. The categories were occasionally adjusted, presumably to provide artists working in those various areas with impetus to continue their creative work. At that time Silpakorn University's art subjects were organized into such specializations. Professor Silpa Bhirasri and those involved in the organization of the National Exhibition of Art thus adopted such categorization for the event to inspire those engaged in the University's specializations to persist with them. In 1964, at the 15th National Exhibition of Art, more simplified categories were adopted, which identified three major sections: painting, sculpture and graphic arts. Later, at the 27th National Exhibition of Art, another type of artistic style, that of mixed media, was added to better differentiate works of art submitted for competition and participation in the event.

For the 30th National Exhibition of Art it was decided to revert back to the three categories of painting, sculpture and graphic arts. However, from the 37th National Exhibition of Art in 1991, it was changed back again to four sections, including mixed media, and this has continued to the present.

During the early years winners of the competition were awarded honorary medals. In the later events the winners were given medals as well as prize money. There are three levels of awards: first prize gold medal award, second prize silver medal award and third prize bronze medal award. Artists who have won three gold medals, or two golds and two silvers in the same category of creative work, are conferred the title, "Artist of Distinction". All these recognitions have been meant to provide incentives and upgrade the standard of artistic work and their prestige in Thai society.

The National Exhibition of Art has continued to the present day, and artists who are graduates and teachers of the various art institutes, together with freelance artists who pursue their own artistic careers, have taken part in the event. Selection of winners of the competition is undertaken by a jury whose members normally include artists, art specialists and other qualified persons.

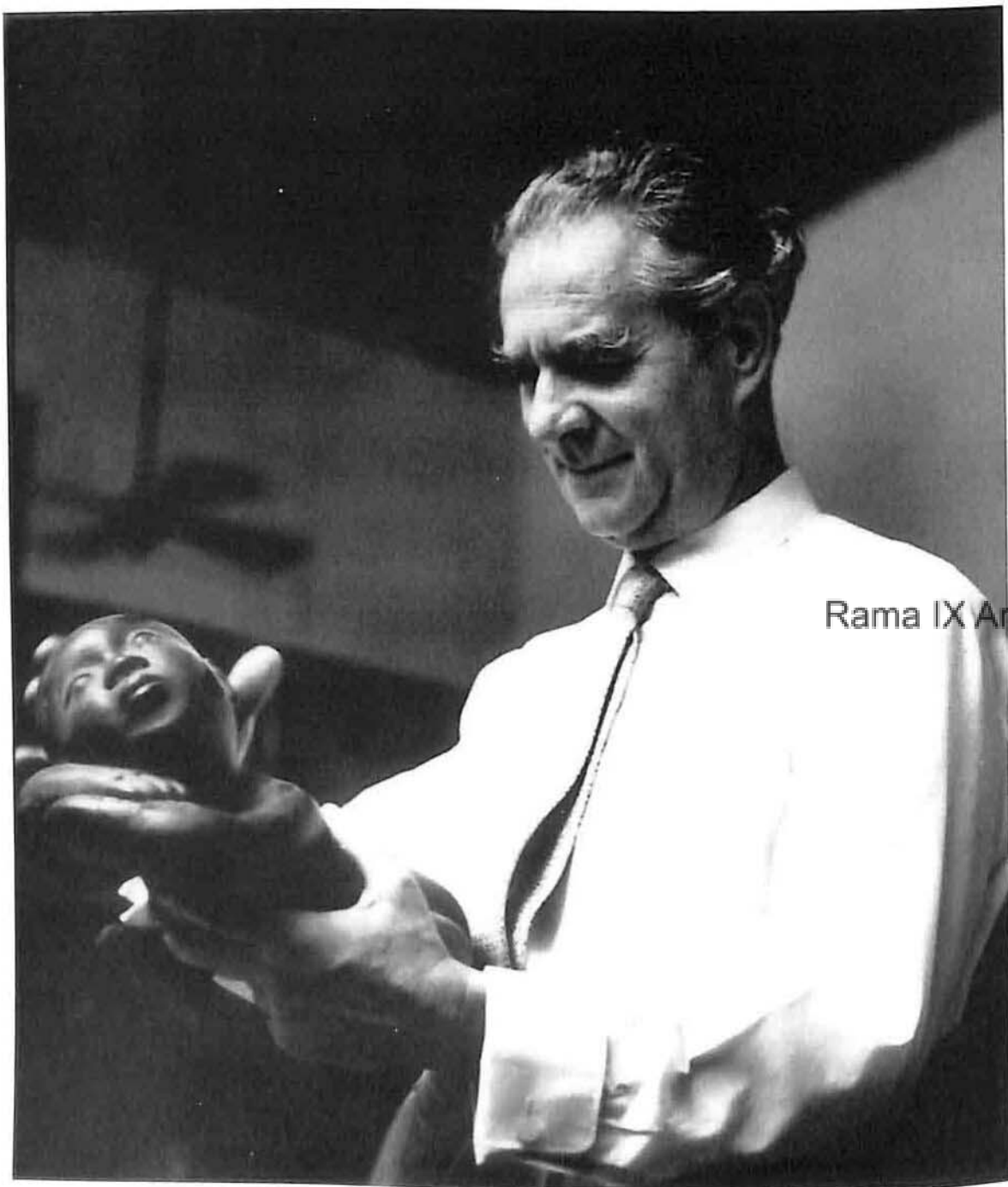
In 1962, His Majesty the King graciously presided over the opening ceremony of the 13th National Exhibition of Art, and ever since has consented to include some of his own paintings in the Exhibition.

During the first decade of King Bhumibol's reign, modern art in Thailand grew considerably. Not only was it a novelty for Thai society, but it meant that art progress in Thailand is comparable to that of the international contemporary art scene. Furthermore the artist's continued preoccupation with traditionalism and cultural concerns has given a new creative identity linking the past with the present.

This year, 1999, is a special time for Thai people and artists to jointly celebrate the 72nd Birthday of His Majesty the King. Thai artists deeply appreciate his profound ideas about the creation of true art, which are given in many of his speeches, for example, "In order to create any kind of art, apart from having a precise skill and using appropriate techniques, the artists need to be true to the work and to sincerely and honestly create a work. That work will then be one that is admired and respected. Sincerity is vital for the artist and is an essential factor that helps to portray vividly his special talent in his work. When each artist creates art from his sincerity and purity of mind, the whole art will appear as a beautiful visual medium of the pure Thai state of mind for the world to see." This concept has served as a guide for Thai artists and is evident in the visual arts exhibited in the 1949-1999 National Art Exhibition. The creative works, as a whole, indicate a clear image of the origin and development of contemporary Thai art and artists, which styles have been changing along with the social, economic and political crises. However, the value and quality of these different styles displays the strength of the Thai art circle and the perseverance, endurance, endurance and courage of Thai artists. Essentially this has formed a significant and unique art form and style in contemporary Thai art, which has been recognized internationally as a part of Thailand's national art and culture.

In the auspicious year of the King's 72nd Birthday, all Thais are grateful for his Majesty's great contributions, his goodness and perfection, and especially his admiring talent of the creative arts. His Majesty has done many paintings and sculptures and has given royal permission to exhibit his art. Also, he has given good and creative opinions and ideas about art and art culture, especially to Thai artists and artistic circles.

To celebrate his Majesty the King's auspicious year, all Thai artists would like to follow in his Majesty's footsteps about the tradition of what is true art and a true artist, and to jointly create good works of art as a homage to him. This is to show our gratefulness to our beloved King and to show the perfection of our divine king of the Chakri Dynasty to the world.

Rama IX Art Museum Foundation

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

2435-2505

ข้อมูลจากงาน 100 ปีศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2441 เริ่มการศึกษาชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษา ในเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี และจบชั้นประถมศึกษา ในปี พ.ศ. 2446

- พ.ศ. 2451 จบชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเทศอิตาลี เมื่อเยาว์วัยสนใจและยกย่องผลงานของ Michelangelo และ Ghiberto ในวิหาร Santa Maria del Fiore เป็นอย่างมาก โดยตั้งใจว่าจะศึกษา และเจริญรอยตามศิลปินทั้งสองท่านนี้ และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ C. Feroci มีความรู้สึกขัดแย้งต่ออุดมการณ์ของครอบครัว ซึ่งต้องการให้ท่านดำเนินธุรกิจทางการค้า

ต่อมาท่านได้สมัครเป็นศิษย์รับใช้ฝึกงานอยู่กับศิลปินที่มีชื่อเสียงในเมืองฟลอเรนซ์ และได้สะสมเงินเพื่อเป็นทุนการศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงต่อไป

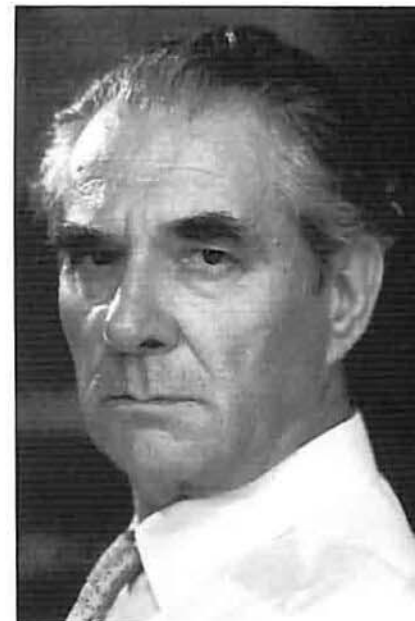
- พ.ศ. 2451 เข้าศึกษาต่อในราชวิทยาลัยศิลปะแห่งฟลอเรนซ์ (The Royal Academy of Art of Florence) และจบการศึกษาในปี พ.ศ. 2485 อายุได้ 23 ปี โดยได้รับประกาศนียบัตรช่างปั้น ช่างเขียน และสอบเข้าชิงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

หลังจากท่านได้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแล้ว ท่านศาสตราจารย์ได้สร้างผลงานที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่องโดยทั่วไป ในประเทศอิตาลี ในฐานะของศิลปินอีกมากมาย เช่น ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดออกแบบอนุสาวรีย์หลายครั้ง และเคยได้รับรางวัลต่างๆ จากรัฐบาลอิตาลี

วิถีชีวิตในวัยหนุ่ม

เนื่องด้วยท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์ในขณะที่ยังมีอายุน้อย ความเป็นคนหนุ่มของท่านทำให้เกิดความต้องการที่จะแสวงหาที่จะปฏิบัติงานเพื่อใช้วิชาความรู้ที่ได้ศึกษาให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม ประกอบด้วยค่านิยมในสมัยนั้นของชาวอิตาลีอยู่ในรูปลัทธิวัตถุนิยม จึงทำให้ท่านศาสตราจารย์เกิดความผิดหวังและเบื่อหน่ายต่อความเจริญทางด้านวัตถุของประเทศที่ท่านอยู่และยุโรปโดยทั่วไป ประจวบกับสมัยนั้นซึ่งตรงกับรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทางราชสำนักของไทยต้องการช่างปั้นอิตาลีเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ พร้อมกับให้มาฝึกฝนในทางด้านศิลปะแก่กุลบุตร กุลธิดาชาวไทยอีกด้วย จึงได้ติดต่อผ่านนายริโกลี ศิลปินชาวอิตาลี ซึ่งขณะนั้นมารับราชการอยู่ในเมืองไทยแล้ว โดยคัดเลือกจากศิลปินอิตาลีจำนวน 200 คน ซึ่งส่งภาพถ่ายผลงานของตนเข้ามาเพื่อทรงมีพระราชวินิจฉัยโดยที่สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ทรงเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการนี้และได้ทำการเลือกท่านศาสตราจารย์ C.Feroci ให้เข้ามารับราชการในเมืองไทย

ศาสตราจารย์ C. Feroci ได้ออกเดินทางจากประเทศอิตาลีโดยทางเรือ โดยล่องเข้าสู่ลำน้ำเจ้าพระยาในเวลารายันเดือนมกราคม ปี พ.ศ. 2466 และได้เข้ารับราชการในตำแหน่งช่างปั้นของกรมศิลปากร กระทรวงวัง เมื่อวันที่ 14 มกราคม ปีเดียวกัน

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

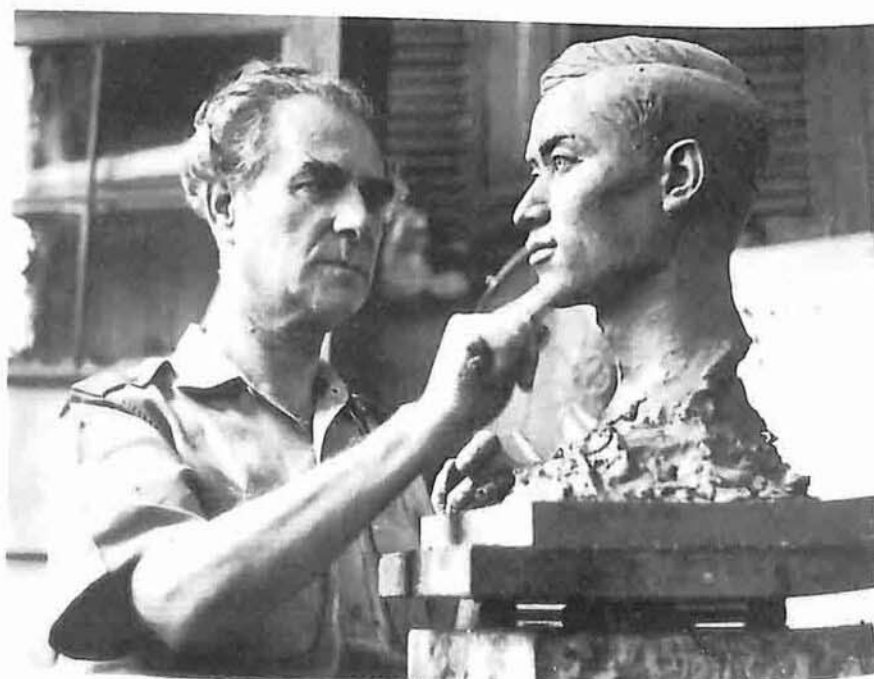
สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงถ่ายภาพร่วมกับศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ตั้งพระรูปสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ก่อนหน้าที่ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ จะเดินทางมารับราชการในเมืองไทย ท่านได้สมรส กับนาง Paola Angelini ชาวอิตาลี เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2461 และหลังจากนั้นอีก สองปีก็ได้แยกกันอยู่ด้วยความสมัครใจของทั้งสองฝ่าย มีบุตรด้วยกันสองคน เป็นหญิงชื่อ อีซาเบลลา ปัจจุบันอยู่กับสามีที่นครมิลาน และเป็นชายชื่อโรมาโน ปัจจุบันเป็นสถาปนิกอยู่ที่ นครฟลอเรนซ์

ชีวิตเริ่มแรกในประเทศไทย

ในระยะเริ่มแรกที่ท่านศาสตราจารย์เข้ามารับราชการในเมืองไทยนั้นท่านต้องพบกับความ ผิดหวังและเสียใจเป็นอันมาก ด้วยเหตุที่ท่านไม่มีโอกาสแสดงออกในผลงานมากเท่าที่ควร ประกอบกับคณะเสนาบดีในสมัยนั้นยังไม่เห็นความจำเป็นของผลงานทางด้านศิลปะ ในที่สุด สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ได้ทรงทราบถึงความอดอันตันใจนี้ จึงทรงหา ช่องทางที่จะทำให้ศาสตราจารย์หนุ่มได้แสดงความสามารถ และเพื่อให้คนทั่วไปได้เห็นคุณค่า ของงานศิลปะ โดยทรงประทับให้ศาสตราจารย์ C. Feroci จำลองรูปพระองค์ด้วยดินเหนียว เมื่อแล้วเสร็จหล่อด้วยปูนปลาสเตอร์อาบbronze และได้เชิญบรรดาเสนาบดีทั้งหลายให้ มาชมรูปจำลองของพระองค์นั้น ผลงานชิ้นแรกนี้ยังความพอใจให้กับบรรดาเสนาบดีและ ผู้พบเห็นในครั้งนั้นเป็นอย่างมาก

ความประทับใจครั้งต่อมาคือ เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ ได้โปรดให้ปั้น พระบรมรูปของพระองค์โดยใกล้ชิด เป็นโอกาสให้ได้ถวายฝีมืออย่างดียิ่งเยี่ยม ต่อมาภายหลัง เมื่อพระองค์เสด็จสวรรคตแล้ว ศาสตราจารย์ C. Feroci จึงได้รับมอบภาระให้ปั้นพระบรมรูป เท่าพระองค์จริง ประดิษฐานในปราสาทพระเทพบิดร เมื่อปี พ.ศ. 2468 นับเป็นงานชิ้น สำคัญและใหญ่ยิ่งที่สุด ล่วงมาถึง พ.ศ. 2485 ได้ขยายแบบเป็น 3 เท่า เพื่อสร้างเป็นอนุสาวรีย์ ประดิษฐาน ณ สวนลุมพินี งานชิ้นนี้นับเป็นงานชิ้นแรกๆ ที่ทำการหล่อทองแดงในกรุงเทพฯ ได้รับความสำเร็จยอดเยี่ยม

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี กำลังปั้น พระบรมรูปของสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ประวัติการเข้ารับราชการและผลงาน

เริ่มเข้ารับราชการตำแหน่งช่างปั้น กรมศิลปากร กระทรวงวัง เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2466 อายุ 31 ปี 3 เดือน 29 วัน ด้วยอัตราเงินเดือน 800 บาท

- พ.ศ. 2469 กระทรวงวังได้จัดตั้งให้มีการศึกษาวิชาประติมากรรม มีนักเรียนมาศึกษา อยู่ด้วยเป็นกลุ่มย่อย จึงแต่งตั้งให้ท่านศาสตราจารย์ เป็นอาจารย์ผู้สอน ในตำแหน่งอาจารย์ ช่างปั้นหล่อ แผนกศิลปากรสถาน แห่งราชบัณฑิตยสภา อัตราเงินเดือน 900 บาท

- พ.ศ. 2472 ท่านศาสตราจารย์ ได้ออกแบบพระบรมรูปปฐมกษัตริย์ แห่งราชวงศ์จักรี ขนาด 3 เท่าของคนจริง ประดิษฐานที่เชิงสะพานพระพุทธรูปหน้า โดยมีส่วนเศียรพระมเหสี นริศรานุวัดติวงศ์ ทรงเป็นแม่กองคุมงานทั้งหมด อีกทั้งทรงเป็นผู้ออกแบบลวดลายไทยทั้งหมด ส่วนองค์พระบรมรูปเป็นหน้าที่ของท่านศาสตราจารย์ และได้ส่งหล่อทองแดงที่ประเทศอิตาลี โดยท่านศาสตราจารย์เดินทางไปคุมงานด้วยตนเอง นับเป็นงานชิ้นสำคัญในสมัยรัชกาลที่ 7

- พ.ศ. 2477 ได้ออกแบบสร้างอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีหล่อด้วยทองแดง ที่จังหวัด นครราชสีมา

- พ.ศ. 2481 กระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการในปัจจุบัน) ได้จัดตั้งโรงเรียน ศิลปากรขึ้น โดยแยกออกจากโรงเรียนนาฏดุริยางค์ ให้มีหลักสูตรศิลปกรรมชั้นสูง 4 ปี มี นักเรียนเพียง 6-7 คน ขึ้นอยู่กับกรมศิลปากร กระทรวงธรรมการ ได้แต่งตั้งให้ศาสตราจารย์ C. Feroci เป็นหัวหน้ากอง ร.ร.ศิลปากร และเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่กระทรวง เกี่ยวกับการวาง ระเบียบการศึกษาให้แก่นักศึกษาศิลปะโดยทั่วไป และได้รับความร่วมมือจากพระสาโรจน์ รัตนนิมมานก์ สถาปนิกเอก และหลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้น

ในระยะนี้เอง ท่านได้เป็นศาสตราจารย์ทางด้านศิลปะในเมืองไทยอย่างเต็มภาคภูมิ ได้ทำงานปั้นและหล่อทองแดงประกอบอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ สำหรับงาน ชิ้นนี้ท่านศาสตราจารย์ไม่สบายใจเลย ถึงกับกล่าวว่าเป็นอนุสาวรีย์ที่ทำไว้เพื่อความขายหน้าท่าน เพราะในการออกแบบครั้งแรก ทุกๆ ส่วนมีความประสานกลมกลืนกันในรูปแบบ แต่ทางการ ทหารขอรั้งให้แต่ละรูปมีท่าทางอย่างที่เป็นอยู่ จึงทำให้ขาดความกลมกลืนและเสียทรวดทรง ของโครงรูปอนุสาวรีย์ทั้งหมด อย่างไรก็ตามปั้นขึ้นนี้เองที่ทำให้นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น ประจักษ์คุณค่าของช่างในเมืองไทย อันเป็นเหตุให้โรงเรียนศิลปากรได้ยกฐานะขึ้นมาเป็น มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2486 พณฯ จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี เล็งเห็นว่าควรจะต้องให้ศิลปศึกษาได้มีระดับมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นเป็นระดับอุดมศึกษา เริ่มแรกมี 2 สาขาวิชา คือ จิตรกรรม และประติมากรรม โดยแต่งตั้งให้ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี เป็นคณบดีคนแรกของคณะประติมากรรม ต่อมาภายหลังมหาวิทยาลัยได้ขยาย กว้างขวางออกไปอีก ด้วยการก่อตั้งคณะวิชาต่างๆ ขึ้นมาตามลำดับคือ คณะสถาปัตยกรรม- ศาสตร์ คณะโบราณคดี และคณะมัณฑนศิลป์

ขณะที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยศิลปะท่านต้องประสบกับอุปสรรคนานาประการ เช่น จากนักการเมืองที่ไม่เห็นความสำคัญของศิลปะ และพยายามจะยุบเลิกมหาวิทยาลัย ศิลปากรเสีย จนกระทั่งนายปรีดี พนมยงค์ มาตรวจมหาวิทยาลัยด้วยตนเองเป็นครั้งแรก และ นายควง อภัยวงศ์ มาตรวจเยี่ยมเป็นครั้งที่สอง

ต่อมามหาวิทยาลัยศิลปากรได้เผชิญมรสุมทางการเงินอย่างหนักจนในที่สุดเหลืออาจารย์ ในมหาวิทยาลัยเพียงไม่กี่ท่าน เช่น พระพรหมพิจิตร ราชบัณฑิตในวิชาศิลปะไทย ช่วยสอนวิชา พุทธศิลป์ สถาปัตย์ อาจารย์พระเทพวชิรมิตร ช่วยสอนวิชาศิลปะไทย ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

Rama IX Art Museum Foundation

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ขณะสอนหนังสือ

ต้องสอนวิชาที่ไม่มีอาจารย์สอนทั้งหมด รวมทั้งวิชาภาษาอังกฤษ เพราะเหตุท่านต้องสอนภาษาอังกฤษด้วยนี้เอง กรมศิลปากร จึงได้มีพจนานุกรมศัพท์ศิลปะ (ศิลปะสงเคราะห์) ขึ้นอีกเล่มหนึ่ง

ในการที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในมหาวิทยาลัย ท่านไม่เพียงแต่จะส่งเสริมงานศิลปะแต่เพียงภายในประเทศเท่านั้น ท่านยังได้พยายามที่จะให้ศิลปะไทยได้เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในต่างประเทศอีกด้วย

- พ.ศ. 2491 ด้วยการรับรองของรัฐบาลไทย ท่านศาสตราจารย์ได้จัดการแสดงศิลปะไทยในกรุงลอนดอน ผลงานที่แสดงนั้นประกอบด้วยผลงานของศิลปินไทยและศิลปะของไทย งานแสดงครั้งนั้นได้รับผลสำเร็จอย่างงดงาม เพราะท่านได้ใช้ความพยายามอย่างมาก ในการอธิบายให้ผู้ชมได้เข้าใจ และเห็นคุณค่าของศิลปะไทยในแง่มุมต่าง ๆ

ในช่วงเวลาหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดปัญหาเกี่ยวกับค่าครองชีพของท่านศาสตราจารย์ เงินจำนวนเพียง 2,500 บาทต่อเดือนนั้น ไม่เพียงพอแก่การใช้จ่าย เศรษฐกิจของบ้านเมืองอยู่ในภาวะตกต่ำ สินค้าราคาข้าวของแพงขึ้น ท่านได้พยายามทุกวิถีทางที่จะแก้ปัญหาโดยใช้เงินในขั้นแรกขายรถยนต์ และต่อมาขายบ้าน เพื่อให้ได้เงินมาพอเพียงแก่การใช้จ่าย

- พ.ศ. 2492 เมื่อไม่สามารถจะแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ ท่านจึงเดินทางกลับประเทศอิตาลี แต่ด้วยความรักที่มีต่อประเทศไทย และยังมีงานที่ค้างค้างอยู่มาก ทำให้ท่านต้องกลับมาเมืองไทยอีกครั้งหนึ่ง เมื่อได้รับหนังสือราชการขอรับรองให้ท่านกลับ

- พ.ศ. 2493 รัฐบาลมีความเห็นใจจึงได้เพิ่มเงินเดือนให้อีก เพื่อให้เพียงพอแก่การใช้จ่าย

- พ.ศ. 2496 ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานสมาคมศิลปกรรมแห่งชาติ อันเป็นส่วนหนึ่งของสมาคมศิลปกรรมนานาชาติ ซึ่งมีสำนักงานใหญ่ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส

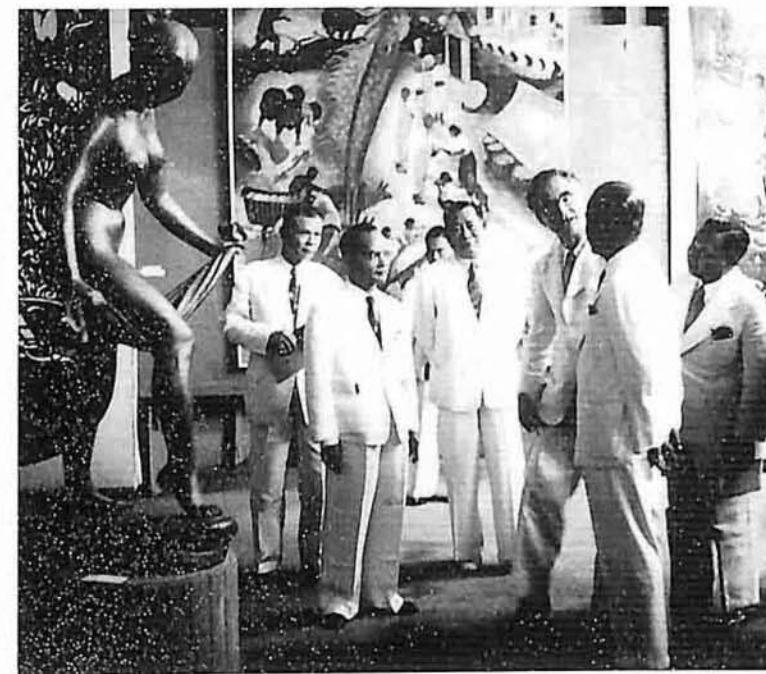
- พ.ศ. 2497 ได้เป็นผู้แทนของประเทศไทยในการประชุมศิลปินนานาชาติที่เมืองประเทศอิตาลีเป็นครั้งแรก

- พ.ศ. 2500 เป็นอาจารย์ประติมากร กรมศิลปากร กระทรวงศึกษาธิการ

- พ.ศ. 2503 เป็นผู้แทนของประเทศไทยไปร่วมประชุมศิลปินนานาชาติ ครั้งที่ 3 ที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย ในการประชุมคราวนี้ท่านได้เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย ซึ่งทำให้ศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งหลายเกิดความสนใจในศิลปะไทยเป็นพิเศษ และเป็นการนำไปสู่โครงการแลกเปลี่ยนงานจิตรกรรม และศิลปะอื่น ๆ กับศิลปินนานาชาติประเทศ

ความประทับใจในศิลปะไทยและคนไทย

ด้วยความงดงามของศิลปกรรมไทย เช่น สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ และดนตรี ได้สร้างความประทับใจให้แก่ท่านมาก ดังนั้นท่านจึงได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของศิลปะไทยอยู่เป็นเวลานานถึง 30 กว่าปี จนมีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ดังจะเห็นได้จากท่านสามารถเขียนภาพไทยและลายไทยได้อย่างวิจิตร และท่านยังได้เขียนหนังสือเผยแพร่ให้โลกภายนอกได้รู้จักศิลปะไทยได้อย่างกว้างขวาง ทั้งยังได้แสดงความเป็นห่วงเป็นใยในศิลปกรรมชิ้นสำคัญๆ ของไทย ที่ถูกปล่อยปละละเลยอยู่ตามวัดวาอารามต่างๆ ไป เช่น ภาพเขียนตามผนังโบสถ์ วิหาร ซึ่งแต่ก่อนไม่มีผู้เห็นความสำคัญนัก แต่ภายหลังกรมศิลปากร โดยความร่วมมือของท่านศาสตราจารย์ ได้ทำการสำรวจและเปิดการแสดง เป็นการชักจูงให้ประชาชนหันมาให้ความสนใจ จนต่อมามีการจัดงานวันธรรมแห่งสหประชาชาติมาด้วยตนเอง

ฯพณฯ จอมพลแปลก พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรีมาชมงานศิลปกรรม
โดยมีศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ให้
การอธิบาย

สำหรับด้านความสัมพันธ์ในระหว่างฐานะศิษย์กับอาจารย์นั้น ท่านศาสตราจารย์เป็นผู้ที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของนักเรียน ไม่เคยว่ากล่าวหรือกระทำการรุนแรงใดๆ ต่อเขาเหล่านั้นเลย และในขณะเดียวกันก็เป็นที่รักและเคารพของนักเรียนทุกๆ คน อีกทั้งท่านยังสนับสนุนให้ลูกศิษย์ของท่านและผู้สนใจศิลปะทั่วไป ได้มีโอกาสแสดงผลงานของตนเอง ในระยะก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ท่านจึงได้เสนอต่อรัฐบาลให้จัดการประกวดวาดเส้น จิตรกรรมและประติมากรรมขึ้น โดยจัดให้มีระหว่างงานฉลองรัฐธรรมนูญ การประกวดครั้งนี้ อาจเรียกได้ว่าเป็นงานประกวดงานศิลปกรรมครั้งแรกในเมืองไทย

และจากนั้น ในปี พ.ศ. 2492 ท่านได้ส่งเสริมผลงานทางด้านศิลปกรรม โดยได้จัดให้มีการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติขึ้นเป็นครั้งแรก ด้วยความร่วมมือของศิลปินชาวญี่ปุ่น มิสเตอร์ ซาโตมิ และได้กระทำเรื่อยมาจนถึงปัจจุบันในปี พ.ศ. 2542 รวมทั้งสิ้น 45 ครั้ง

เหตุที่ต้องเปลี่ยนชื่อ และโอนสัญชาติ

เมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ขึ้น (พ.ศ. 2485) ญี่ปุ่นได้เข้ายึดครองประเทศไทยไว้ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ถูกควบคุมตัวไว้เนื่องจากท่านมีสัญชาติเป็นอิตาลี และในเวลานั้นอิตาลีได้ยอมแพ้แก่สัมพันธมิตร แต่ด้วยความพยายามของหลวงวิจิตรวาทการ (อธิบดีกรมศิลปากรในขณะนั้น) ได้ช่วยเจรจาให้ปล่อยตัว ท่านจึงลี้ภัยที่จะถือสัญชาติอิตาลีต่อไป ประกอบกับท่านได้มีความรักต่อเมืองไทยอย่างซาบซึ้ง ท่านจึงได้โอนสัญชาติเป็นไทย เปลี่ยนชื่อเป็นภาษาไทยว่า "ศิลป์ พีระศรี" และท่านได้ใช้ชื่อนี้ตลอดมา

ในระหว่างเดือนธันวาคม 2502 ท่านศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี ได้ทำการสมรสกับคุณมลินี เคนนี

ต่อมาอีก 3 ปี ท่านศาสตราจารย์ได้ป่วยเป็นโรคเนื้องอกในลำไส้และถึงแก่อนิจกรรมที่โรงพยาบาลศิริราชด้วยโรคหัวใจวาย และโรคเนื้องอกในลำไส้ เมื่อคืนวันที่ 14 พฤษภาคม 2505 เวลา 20.11 น. รวมอายุได้ 69 ปี 7 เดือน 29 วัน รวมเวลารับราชการในเมืองไทย 38 ปี 4 เดือนเศษ

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

ผลงาน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- พ.ศ. 2470 จัตุรถาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. 2475 เบญจมาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. 2482 ตริตาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. 2483 ตริตาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. 2492 ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. 2495 ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. 2496 เหรียญดุษฎีมาลาเข็มศิลปวิทยา
- พ.ศ. 2497 ประถมาภรณ์มงกุฎไทย

ผลงานทางด้านหนังสือ

- Modern Art in Thailand
- Thai Buddhist Sculpture
- Thai Buddhist Art (Architecture)
- Contemporary Art in Thailand (1961)
- Thai Wood Carvings
- History of Art
- Chinese - Japanese
- Oceanic and Australian
- Old America - African
- Art and Evolution of Modern Art
- Aesthetics and Notes on Art
- ทฤษฎีแห่งองค์ประกอบศิลป์
- ทฤษฎีของสี
- Abare Outline of History and Styles of Art
- Articles from the Catalogues of the Annual National Art Exhibition
- Contemporary Art in Thailand (1996)
- ศิลปสงเคราะห์
- คุณค่าของจิตรกรรมฝาผนัง
- ตู๋ลายรดน้ำ
- ศิลปะและศีลธรรม ความหมายและจิตวิทยาเกี่ยวกับสี ภาพเปลือย เป็นศิลปะหรืออนาจาร
- An Appreciation of Sukhothai Art
- Thai Architecture and Painting

บทความ

A Banner in the Chedi War

Dorkngoen

- Notes on the 4 Fresco 3 Painting Newly Discovered
- A New Discovery of Thai Painting
- Mutual Appreciation of Eastern and Western Arts
- The Cave Painting of Yala
- งานแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 2
- ศิลปะและรากะจรีต
- อะไรคือศิลปะ
- บันทึกการประชุมใหญ่ขององค์การศิลปินระหว่างชาติครั้งที่ 3 ณ กรุงเวียนนา (International Association of Plastic Arts)
- ภาพจิตรกรรมไทย
- พรุ่งนี้ข้าไปเสียแล้ว
- ลักษณะผ้าทรงของอนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
- สำนวนวิจารณ์ศิลปะปัจจุบันในยุโรป เกี่ยวเนื่องกับศิลปะไทย ฯลฯ

ผลงานชิ้นสำคัญที่ปรากฏอยู่ในประเทศไทย

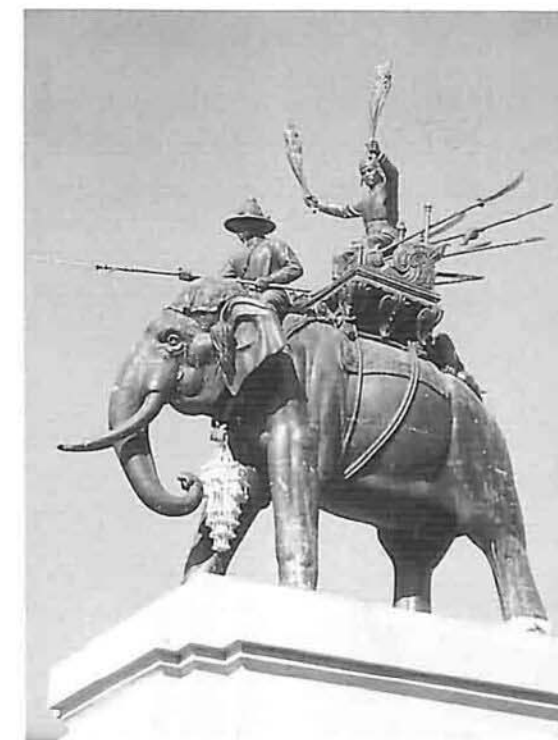
- พระบรมรูปรัชกาลที่ 6
- ประติมาฐานในปราสาทพระเทพบิดร
- พระบรมรูปรัชกาลที่ 1 ประติมาฐานที่เชิงสะพานพระพุทธรูปยอติฟ้า
- อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารีอยู่จังหวัดนครราชสีมา
- อนุสาวรีย์รัชกาลที่ 6 ขยาย 2 เท่าครึ่ง
- ประติมาฐาน ณ สวนลุมพินี
- อนุสาวรีย์พระเจ้าตากสินมหาราช
- ประติมาฐาน ที่วงเวียนใหญ่ ธนบุรี
- อนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
- ประติมาฐานที่ดอนเจดีย์ จังหวัดสุพรรณบุรี
- อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย
- อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

โครงการที่ยังไม่แล้วเสร็จ

- พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน
- พระบรมรูปสมเด็จพระราชบิดา
- อนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช
- จังหวัดลพบุรี

อนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าตากสิน 2497

อนุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช 2502

อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี 2477

อนุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว 2484

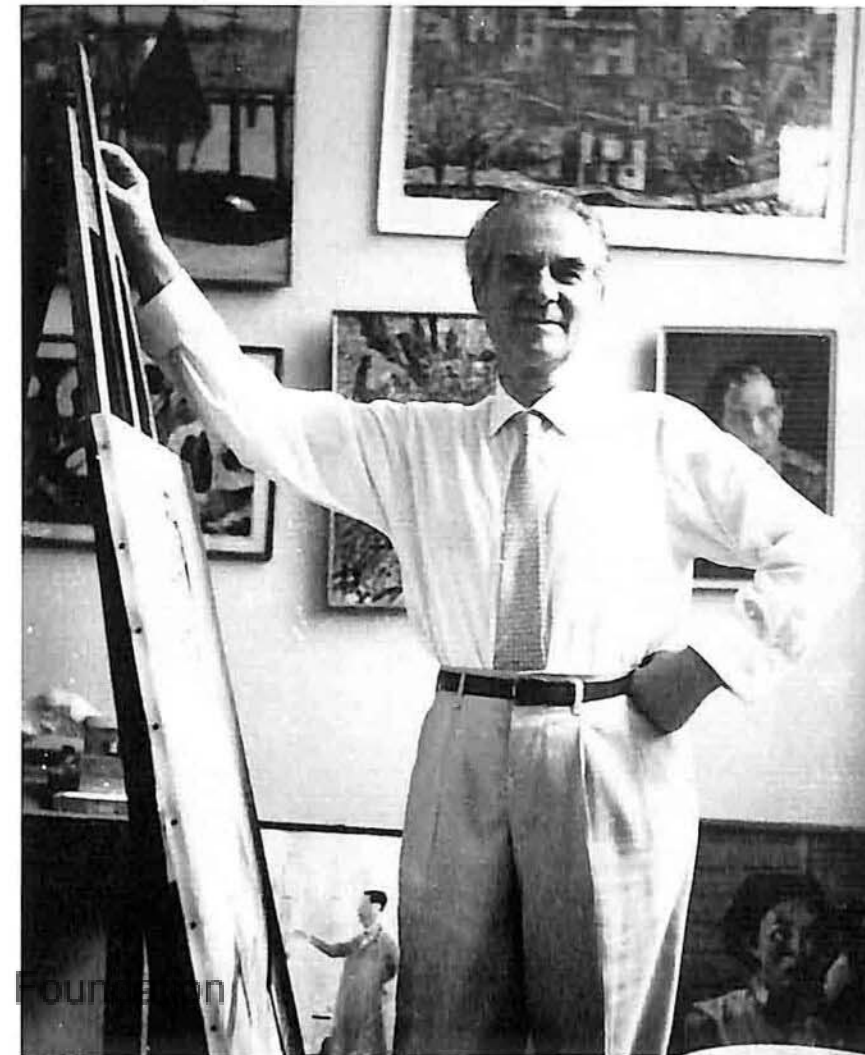
PROFESSOR SILPA BHIRASRI

Biography

- 1882 - Born on September 15, 1882, at San Goivanni, Florence, Italy.
- 1898-1902 - Attended primary school.
- 1903-1907 - Attended secondary school.
- 1908-1915 - Attended the Royal Academy of Art in Florence Received a certificate of painting and sculptor Entered the sculpture exhibition. Earned the title of Professor of Fine Arts (1st class honours)
- 1923 - Came to Thailand and hired as a sculptor at the Department of Fine Arts, under a three-year contract with a salary of 800 baht a month.
- 1926 - Served under an unlimited contract as a teacher of sculpture at the Art Department of the Royal Institute with a salary of 900 baht.
- 1928 - Inspected the damage of Phra Buddha Trai Rattananavok. Wat Phanan Choeng, Ayuthaya.
- 1929 - Modelled the statue of king Rama I the great.
- 1930 - Returned to Italy for vacation and for the supervision of the moulding of the statute of King Rama I.
- 1932 - Conferred the most Exalted Order of the White Elephant, 5th Class on the occasion of the unveiling of the statute of King Rama I and the opening of Phra Buddha Yod Fah Bridge.
- 1933 - Cooperated with Phra Saroj Ratana Nimman, Head of Architecture Department in establishing the school of Fine Arts.
- 1934 - Modelled the statue of Tao Suranari, later erected at Nakornrajseema Province.
- 1935 - The School of Fine Arts became Silpakorn School.
- 1937 - Art Exhibition of Students of Silpakorn School at the Constitution Fair
- 1938-1940 - Modelled the Democracy Monument later erected at Rajdamnern Avenue.
- 1941 - Modelled the statue of King Rama VI later erected at Lumpini Park.
- 1942 - Modelled the Victory Monument later erected at Sanam Pao.
- Cooperated with Phraya Anuman Rajthon.
- Promoted to special class government official
- 1943 - Detained by Japanese army as a result of WW II.
- Silpakorn University established October 5.
- 1944 - Became Thai citizen and changed his name to Silpa Bhirasri.
- 1946 - Professor Silpa Bhirasri asked for a raise.
- 1947 - Returned to Italy (3rd time)
- Exhibition of Thai Art at the Thai Embassy, London.
- 1949 - Asked for another raise.
- The First National Art Exhibition February 11- March 10
- Returned to Italy together with his family (4th time)

Rama IX Art Museum Foundation

- Received a new salary as an expert in fine arts.
- 1952 - Professor Silpa Bhirasri's article on Thai Painting Published.
- 1953 - Conferred the Dushadi Mala and Silpa Vidtava medals served as the President of the National Art Association under the International Art Association
- 1954 - Represented Thailand at the International Artist Convention at Venice
- Wrote an article on The Features of the Horse of King Taksin the Great Monument
- 1956 - Modelled the Monument of King Naresuan the Great later erected at Don Chedi, Supanburi.
- 1957 - Modelled the Walking Buddha to commemorate the 25th century of Buddhism.
- 1959 - Attended a seminar on archaeology of the Sukhothai period.
- Participated in the third International Artist Convention in Vienna.
- 1962 - Conducted research on the Nontaburi School of Mural Paintings.
- Wrote his last article An Appreciation of Sukhothai Art.
- Died of Intestinal cancer on May 14
- 1963 - Royal sponsored cremation on January 17 at Wat Thepsirintarawas.

ศิลปินชั้นเยี่ยมจากการแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 1-45

พ.ศ. 2492-2542

Artists of Distinction, 1949-1999

1. นางมีเทียม ยิบอินซอย Misiem Yipintsoi	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2494 1951
2. นายเขียน ยิ้มศิริ Khien Yimsiri	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทประติมากรรม Artist of Distinction in Sculpture	ในปี พ.ศ. 2496 1953
3. นายสิทธิเดช แสงหิรัญ Sithidet Jhiransaeng	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทประติมากรรม Artist of Distinction in Sculpture	ในปี พ.ศ. 2496 1953
4. นายแสง สงมั่งมี Sawaeng Songmangmee	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทประติมากรรม Artist of Distinction in Sculpture	ในปี พ.ศ. 2496 1953
5. นายไพฑูรย์ เมืองสมบูรณ์ Paitoon Muangsomboon	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทประติมากรรม Artist of Distinction in Sculpture	ในปี พ.ศ. 2496 1953
6. นายชิต เจริญประชา Chit Rienpracha	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทศิลปประยุกต์ Artist of Distinction in Applied Art	ในปี พ.ศ. 2496 1953
7. นายประสงค์ ปัทมานุช Prasong Padamanuj	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภททัศนศิลป์ Artist of Distinction in Decorative Arts	ในปี พ.ศ. 2496 1953
8. นายสวัสดิ์ ตันติสุข Sawadi Tantisuk	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2498 1955
9. นายทวี นันทขว้าง Tawee Nandakwang	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2499 1956
10. นายเพื้อ หริพิทักษ์ Fua Haripitak	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2500 1957
11. นายชูลุด นิมเสมอ Chalood Nimsamer	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2502 1959
12. นายมานิตย์ ภู่อารีย์ Manit Poo-Aree	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทภาพพิมพ์ Artist of Distinction in Graphic Arts	ในปี พ.ศ. 2505 1962
13. นายอิทธิพล ตั้งโณลก Ithipol Thangchalok	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทภาพพิมพ์ Artist of Distinction in Graphic Arts	ในปี พ.ศ. 2522 1979
14. นายปรีชา ถาทอง Preecha Thaothong	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2522 1979
15. นายประยัต พงษ์ดำ Prayat Phongdam	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทภาพพิมพ์ Artist of Distinction in Graphic Arts	ในปี พ.ศ. 2524 1981
16. นายเดชา วราชน Decha Warachoon	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทภาพพิมพ์ Artist of Distinction in Graphic Arts	ในปี พ.ศ. 2525 1982
17. นายถาวร โกอุดมวิทย์ Thavorn Ko-udomvit	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทภาพพิมพ์ Artist of Distinction in Graphic Arts	ในปี พ.ศ. 2535 1992
18. นายเกียรติศักดิ์ ชานนารณ Kiattisak Chanonnart	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทจิตรกรรม Artist of Distinction in Painting	ในปี พ.ศ. 2538 1995
19. นายเข็มรัตน์ กองสุข Khemrat Kongsuk	ศิลปินชั้นเยี่ยมประเภทประติมากรรม Artist of Distinction in Sculpture	ในปี พ.ศ. 2538 1995

ประวัติและผลงาน **19** ศิลปินชั้นเยี่ยม
Biography and Work of Art **Artists of Distinction**

Rama IX Art Museum Foundation